

Høringssvar fra Osloregionen IPR

NOU 2026: 4 Kjernekraft i Norge? Fordeler, ulemper og forutsetninger.

Behandlet i styremøtet 25. september 2026

Osloregionen IPR er Norges største interkommunale politiske råd med 62 kommuner som er et strategisk samarbeid på tvers av alle Østlandsfylker. Hovedstadsregionen har over to millioner innbyggere. Energi er en av rådets tre politiske prioriterte saker.

Styret i Osloregionen IPR vedtok den 25. september følgende innspill til NOU: 2026:4 Kjernekraft i Norge? Fordeler, ulemper og forutsetninger:

1. Osloregionen IPR mener NOU 2026:4 gir et viktig og oppdatert kunnskapsgrunnlag for den videre diskusjonen om kjernekraftens mulige rolle i Norge.
2. Osloregionen IPR støtter utvalgets anbefaling om å styrke kunnskap, kompetanse, forskning og utvikling (FoU) innen kjernekraft, atomsikkerhet, beredskap og regulering. Norge har allerede sterke fagmiljøer på Institutt for energiteknikk Kjeller/Halden og sammen med kompetanse om lagring i Aurskog-Høland og utviklingen av Norsk Nukleær Dekommisjonering utgjør det sentrale kompetansemiljøer.
3. Osloregionen har solide industri-, teknologi- og energimiljøer, kombinert med betydelig forsknings- og utdanningskapasitet. Denne samlede kompetansen representerer en viktig nasjonal ressurs og gir gode forutsetninger for å utvikle teknologi, leverandørindustri og fagkompetanse knyttet til framtidens energisystemer. Regionen bør derfor gis en sentral rolle i et nasjonalt kompetanse- og kunnskapsløft på energiområdet.

4. Osloregionen IPR ser fram til den varslede stortingsmeldingen om kjernekraft. Meldingen bør gi nødvendige avklaringer om kjernekraftens mulige rolle i en helhetlig energi- og industripolitikk, samt tydeliggjøre statens rolle og ansvar samtidig som den kommunale planmyndighetens rolle og kunnskapsgrunnlag ivaretas.
5. Osloregionen IPR vil samtidig understreke at en eventuell framtidig rolle for kjernekraft ikke reduserer behovet for en offensiv satsing på nettutbygging, fornybar energiproduksjon, energieffektivisering og energifleksibilitet. Disse tiltakene må fortsatt være førende i norsk energi- og klimapolitikk.